

18. CONGRESS RESEARCH SERVICE (2014) Security Assistance Reform: "Section 1206" Background and Issues for Congress [Online]. Available from: <https://fas.org/sgp/crs/natsec/RS22855.pdf> [Accessed: 22 November 2017]

19. DEFENSE SECURITY COOPERATION AGENCY (2014) The Defense Security Cooperation Agency Helps Its Foreign Partners. [Online] Available from: <http://www.dsca.mil/programs/excess-defense-articles-eda> [Accessed: 22 November 2017]

20. MINISTARSTVO VANJSKIH I EUROPSKIH POSLOVA. (2017) Gospodarska diplomacija MVEP RH: SAD.MVEP RH. [Online] Available from: <https://ru.scribd.com/document/347910700/GD-Web-Profil-I-Q-17-SAD#download>. – [Accessed: 23 November 2017]

Надійшла до редколегії 10.03.2018

Iryna Borovets, post-graduate student of Taras Shevchenko National University of Kyiv, Kyiv, Ukraine

POLITICAL-MILITARY ASPECTS OF THE CROATIA-US BELATERAL RELATIONS DURING 2000-2013

Abstract. *Throughout the entire period of the European integration of the Republic of Croatia, its relations with the USA not only haven't fallen to the background due to the country's overwhelming EU-membership oriented activities and influenced significantly Croatian dialogue with Brussels, but also certainly influenced the foreign policy of Zagreb. Therefore, studying European integration of Croatia without a closer look at the Croatian relations with the USA as its strategic partner over that period would be incomplete.*

The importance of the USA for Croatia could be explained by the Euro-Atlantic aspiration of the latter, as well as by the American influence on its perspective of the NATO membership. What is more, the military cooperation between the two countries became very dynamic over this period due to the US' perception of Croatia as a main regional partner in the South-East Europe and the future EU and NATO member, which would be capable of contributing to stabilizing the region and being an ally of Washington in its fundamental international initiatives. Over the recent years, when the processes of integration in Europe felt the loss of dynamics and consequently opened a door for possible instability in the South-East Europe, Croatia gained more weight in the US' perception in the capacity of a partner and of the democratic country with stable security situation, operational market economy, respected human rights, which could positively influence the neighboring states.

Key words: *Croatian-American relations, Croatia, USA, military cooperation.*

УДК 327(73+44)

<http://doi.org/10.17721/2521-1706.2018.05.27-34>

Оксана Мітрофанова,

кандидат політичних наук,

старший науковий співробітник

Державна установа «Інститут всесвітньої історії» НАНУ

відділ трансатлантичних досліджень

США І ФРАНЦІЯ: ДИНАМІКА СПІВРОБІТНИЦТВА І ПРЕЗИДЕНТСТВА Д.ТРАМПА ТА Е.МАКРОНА

Анотація. *Стаття присвячена дослідженню співробітництва президентів Д. Трампа та Е. Макрона. Аналізуються висловлювання Д. Трампа щодо президентських перегонів у Франції, його позиція, що найсильнішим кандидатом на виборах була Марін Ле Пен з «Національного фронту», та його подальша характеристика новообраного президента Франції Е. Макрона. Досліджуються підходи президентів щодо глобальних міжнародних проблем, спільне та відмінне в їхніх позиціях стосовно врегулювання*

міжнародних питань. Розглядається певне неспівпадіння підходів Д. Трампа та Е. Макрона в оцінці сучасної ролі міжнародних організацій. Проаналізовано протилежні тенденції президентів : політика реалізму, захисту національного інтересу та певного ізоляціонізму Д. Трампа та політика ідеалізму, взаємозалежності та спільного вирішення глобальних проблем сучасності Е. Макрона. Виокремлюється специфіка спілкування президентів у соціальних мережах та сприйняття цієї активності їхнім електоратом. Аналізуються підходи президентів щодо значущості американо-французьких відносин. Висвітлюються протилежні позиції двох президентів стосовно Паризької угоди з питань зміни клімату, яку підписали майже всі країни світу. Підкреслюється спільний факт у діяльності президентів, а саме: неабияка увага прокуратури до представників їхнього близького оточення та подальше звинувачення у корупції певних міністрів у Франції та Пола Манафорта, колишнього голови штабу Д. Трампа, та його бізнес-партнера Р. Гейтса.

Ключові слова: корупція, Макрон, ООН, партнерство, Трамп, США, Франція.

Співпраця двох ядерних держав світу, які належать до однієї євроатлантичної цивілізації, США та Франції є важливою темою дослідження історії та міжнародних відносин. Обидві країни мають політичну систему, за якої президенти значним чином визначають зовнішню політику, тому вибори президента у певній мірі коригують міжнародне співробітництво. У США та Франції до влади прийшли нові президенти:

Д. Трамп та Е. Макрон, порівнювати яких стало захопленням багатьох журналістів. Втім, для президентів одразу постало питання необхідності налагодження партнерства. Хоча Д. Трамп і робить постійно наголос на національних інтересах Америки, однак, він знайшов час, щоб швидко познайомитися з новим президентом Франції та взяти участь у святкуванні національного свята Франції, а Е. Макрон впевнений, що для Франції є сенс провадити перемовини з дискусійних питань з лідером світової наддержави.

Тому аналіз позицій президентів щодо співробітництва двох країн є важливим та актуальним питанням. Адже президентам двох держав належить співпрацювати щодо вирішення міжнародних питань. Тоді як особливий союзник США Велика Британія поглинута вирішенням проблем Брексіту, найдавніший союзник Америки – Франція демонструє прагнення активної участі в міжнародних подіях.

Дослідженням співпраці Д. Трампа та Е. Макрона приділили увагу американський журналіст У. Фрідман, Л. Уильямсон, американський доктор наук та журналіст Д. Маколі, французький оглядач В. Жовер, британський журналіст Д. Лоу. Втім, бракує наукових досліджень цієї проблеми, тому що вона є сучасною, і з часу обрання нового президента Франції минуло лише півроку.

Метою статті є вивчення підходів Д. Трампа та Е. Макрона до американо-французького співробітництва, порівняння їхніх підходів до глобальних міжнародних проблем, управління, спілкування з пресою та активністю в соцмережах.

Так, у процесі поширення впливу США на перебіг подій у світі Америка наштовхується на своєрідну реакцію Франції, особливий підхід якої до трансатлантичних взаємин став уже історичною традицією. В системному вимірі політичний вектор американської системи зіштовхується з французьким. Зокрема, зоною їхнього перетинання є європейський стратегічний простір. Зауважимо, що спостерігається взаємодія силових полів систем, котрі мають достатньо схожі

цінності: Франція пишається своїм титулом «колиски демократії», тоді як США прагнуть відігравати роль проводиря демократії у світі.

Колізії французько-американських взаємовідносин дають можливість дослідити варіанти спільного пошуку компромісів, обстоювання власної позиції систем, які є у глобальному вимірі схожими та сумісними, тобто відносяться до країн так званої західної демократії. При цьому слід брати до уваги визначення Франції як «держави світового впливу», яку можна визначити як «велику державу нового постімперіального типу». Таким чином, схематично визначаємо взаємодію американської системи з французькою як гіпотетичну модель стосунків «наддержави» з «великою державою постімперіального типу».

Хоча в історії американо-французьких відносин є моменти суперництва та неспівпадіння підходів до глобальних проблем, іноді роздмухується франкофобія у США (зокрема, у 2003 році, коли Франція не підтримала політику США в Іраку) або спостерігаються прояви антиамериканізму у Франції, втім, на найвищому рівні існує розуміння важливості американо-французького партнерства, а історична пам'ять нагадує про давню допомогу французів у становленні США як незалежної держави та участь у двох світових війнах у якості союзників.

Д. Трамп влучно нагадав всім тим, хто підзабув ці історичні факти, що «Франція – перший і найдавніший союзник Америки. Багато людей не знає цього. Це було давно, але ми разом. І я думаю разом, може бути, більше, ніж будь-коли. Відносини дуже хороші» [1].

У своїй промові стосовно зовнішньої політики від 27 квітня 2017 року Д. Трамп зосередився переважно на проблемах та викликах, він подав своє бачення відносин з Китаєм та Росією, проблеми радикального ісламізму. Американський президент не приділив належної уваги відносинам з ЄС, чи, зокрема, з Францією. Але Д. Трамп окреслив прагнення співпраці з союзниками та парадигму поширення західних цінностей: «Я буду працювати з нашими союзниками, щоб активізувати західні цінності та інститути. Замість того, щоб намагатися поширювати універсальні цінності, які не всі поділяють або хочуть, ми повинні розуміти, що зміцнення та підтримка західної цивілізації та її досягнень зроблять більше, щоб надихнути на позитивні реформи у всьому світі, ніж військові втручання» [2].

Під час виборчих перегонів у Франції президент США Д. Трамп висловив думку, що найсильнішим кандидатом на виборах є Марін Ле Пен з «Національного фронту». Зокрема, він підкреслив, що вона є найсильнішою у питаннях прикордонного контролю і у тому, що відбувається у Франції. Згідно його позиції теракт у Франції, коли було розстріляно поліцейських на центральній вулиці Парижа, Єлисейських полях, повинен був посилити прихильність виборців до Ле Пен. Ймовірно, Д. Трамп не врахував того, що надмірний радикалізм Ле Пен все ще відлякує консервативних французів, а її плани стосовно виходу з зони євро викликали суттєве занепокоєння французів з приводу гіпотетичного погіршення їхнього матеріального становища у випадку, коли б Ле Пен вдалося розпочати означений процес.

Втім, французький оглядач В. Жовер звернув увагу на те, що після першого туру президентських виборів у Франції Д. Трамп зайняв очікувальну позицію, не висловлюючись щодо кандидатів, він вважає, що то було пов'язано з економічним чинником. Згідно аналітика, хоча Д. Трамп і має багато спільного з Ле Пен, він не міг не зауважити, що перемога Е. Макрона у першому турі спричинила зростання на фондових ринках Європи та США. Стійкість курсів на біржі є ледве не єдиним

позитивним досягненням Трампа на початку його каденції, на що він постійно звертав увагу. Радники попередили американського президента, що якщо б він підтримав Ле Пен, ці показники впали б [3].

Певним трендом в політології стало порівняння президента Трампа з президентом Макроном. Зокрема, британський журналіст Джош Лоу зазначає, що більшість американців знають Макрона як анти-Трампа: захопленим наукою та цитуванням філософів, лібералом, адептом охорони довкілля, таким собі певним інь на протизагаду ян президента США.

Покажем, на думку журналіста, є те, що два президенти мають спільне в їхньому ставленні відносно парламентських процесів. Амбіції

Е. Макрона стосовно влади є доволі радикальними. Він планує скоротити кількість парламентарів у парламенті на третину, зауважуючи, що «в минулому процедури отримували перевагу над результатами, правила - над ініціативою». І до того ж, Макрон прагне провадити свою політику через парламент дещо специфічно, а саме, із застосуванням правового інструменту “ordonnance” щодо лібералізації французького ринку праці, таким чином його політика підлягатиме меншій парламентській перевірці [4].

Хоча, французьке суспільство не сприймає методів піару Голівуду: візуальний медіа-простір Франції був перенасичений зображеннями

Е. Макрона у червні та липні (Макрон і Путін у Версалі / Макрон і Трамп / Макрон у підводному човні / Макрон- авіатор на базі), що й призвело до втоми громадськості і падіння рейтингу президента.

Спільним у діяльності президентів є й той факт, що представники їхнього близького оточення викликали неабияку увагу прокуратури.

На Е. Макрона чекали деякі неприємні сюрпризи від власних союзників – міністрів з «Демократичного руху». Проведення розслідування, розпочатого прокуратурою Парижа на початку червня 2017 року щодо ймовірного фіктивного працевлаштування членів «Демократичного руху», помічників міністра оборони Сільві Гулар у Європарламенті спричинили її прохання про відставку. Після міністра оборони подали у відставку 21 червня й інші міністри з «Демократичного руху» – лідер центристів міністр юстиції Франсуа Байру та міністр європейських справ Маріель де Сарнез. За пару днів після відставки міністрів Радіо Франс розповсюдило розслідування, в якому за умов анонімату колишній помічник депутата з «Демократичного руху» у 2004-2009 рр. заявив, що декілька помічників євродепутатів не виконувало жодної роботи для депутатів. До міністрів у відставці долучився ще й міністр територіальної згуртованості Франції Рішар Ферран. Він був головою передвиборчого штабу Е. Макрона та генеральним секретарем президентського руху «Вперед», який перетворився на партію та здобув більшість. Шахрайство з нерухомістю – ось причина дослідчої перевірки цього діяча прокуратурою Бреста. Це суттєвий удар по іміджу партії Макрона в контексті пріоритету моральності, який оголосив президент як стратегічну мету свого курсу.

30 жовтня 2017 року Пол Манафорт, колишній голова штабу Д. Трампа та його бізнес-партнер Р. Гейтс отримали офіційні звинувачення у відмиванні грошей, несплаті податків за роботу щодо лобювання інтересів Партії регіонів України. Загалом, є 12 пунктів звинувачення, серед яких – змова проти США. Наразі розслідування спецпрокурора США Роберта Мюллера стосовно втручання Росії у президентські вибори у США триває [5].

Відоме американське видання «Time» висвітлює протилежний підхід президентів до соціальних мереж, охарактеризувавши у цій сфері Е. Макрона як дуже контрастного порівняно з Трампом.

Д. Трамп відомий своєю активністю у Twitter, тоді як Е. Макрон висловився з цього приводу наступним чином: «Коли ви дивитесь на реакцію людей, читаючи Twitter, ви сприймаєте щось як реальність, тобто сприйняття громадян вашої країни та усіх інших по всьому світу. Але я думаю, якщо Ви знаходитесь в ситуації, коли вирішувати Вам і коли Ви несете відповідальність за великі структури та багато людей, Ви не можете негайно і постійно реагувати на подібні засоби масової інформації або на будь-які інші засоби масової інформації, Вам потрібен час, певне дистанціювання, Ви повинні перевірити інформацію, подумати про те, чи Ви повинні реагувати, чи ні» [6].

Хоча в ЄС обрання Д. Трампа викликало схвилювання стосовно розвитку відносин зі США після обрання такого непередбачуваного президента, втім, Д. Трамп обрав дуже сприятливий день для свого візиту у Францію, 14 липня 2017 року, день національного свята Франції. Американський президент був присутнім на параді, а такий контекст нагадував як керівникам держав, так і їхньому електорату про спільні союзницькі сторінки минулого, участь у двох світових війнах. Отже, розрахунок Д. Трампа був цілком вдалим та продуманим, на нього не чекали антитрамповські демонстрації в Парижі, а новообраний президент Франції Е. Макрон отримав сподівання налагодити плідну співпрацю з президентом США та можливість мати врівноважений діалог на правах найдавнішого союзника, який може окреслювати свої позиції сильнішому партнеру. Цілком ймовірно, що для Д. Трампа дана подія вирізнялася позитивом на тлі того, що американський президент має вирішувати проблемні відносини з Північною Кореєю, Росією, Китаєм.

Недарма після свого візиту до Парижу 14 липня 2017 р. Д. Трамп таким чином охарактеризував Е. Макрона та їхні взаємини: "У мене хороші стосунки з ним, він чудовий хлопець, розумний, сильний", навіть більше, коментуючи Макрону публікації у пресі щодо їхньої узгодженої співпраці він написав «Це правда, Емманюель, я люблю тебе» [6].

Е. Макрон, у свою чергу, вважає, що вони мають дуже добрі особисті відносини. Йому, зокрема, не подобається, коли його називають анти-Трампом, підкреслюючи, що вони обидва є президентами, обраними своїми народами [6].

Якими б різними не були Д. Трамп та Е. Макрон, втім, вони належать до представників євроатлантичної цивілізації зі спільним минулим та загальними цінностями. У контексті загострення проблем тероризму, регіональних конфліктів та нестабільності два президенти мають розуміння, що вони в деякій мірі приречені співпрацювати та намагатися знайти спільні підходи у вирішенні хоча б деяких питань. Якщо їм не вдасться провадити діалог, навряд чи вони будуть переконливими для представників зовсім відмінних цивілізацій, які можуть гіпотетично використати потенційні проблеми у відносинах давніх союзників.

Д. Трамп та Е. Макрон були представниками ядерних країн, які мають право вето в Раді безпеки ООН, і взяли активну участь у засіданні Генеральної Асамблеї ООН 19 вересня 2017 року. У їхніх промовах спостерігаємо протилежні тенденції: політики реалізму, захисту національного інтересу та певного ізоляціонізму Д. Трампа та політики ідеалізму, взаємозалежності та спільного вирішення глобальних проблем сучасності Е. Макрона.

Д. Трамп оголосив, що в інтересах кожного шукати майбутнє, де держави можуть бути суверенними (за підрахунками оглядачів він використав це слово 19 разів у своєму виступі). У своїй промові Трамп зазначив, що він завжди ставить на перше місце Америку і що він очікує, що інші керівники поставляться таким самим чином до власних країн. Показово, що він окреслив цю домінуючу в міжнародній організації, сама суть якої є пошук компромісів для спільного врегулювання міжнародних проблем.

Е. Макрон зробив наголос на необхідності спільного вирішення проблем. Він зазначив, що наша планета намагається помститися за людські безглуздя. Відомо, що цього року низка країн постраждала від ураганів та інших стихійних лих [7].

19 вересня 2017 року на Генеральній Асамблеї ООН Д. Трамп робив наголос на національних інтересах держави, тоді як Е. Макрон підкреслював взаємозалежність. Макрон оголосив, що мир, свобода та справедливість - це не те, чим треба насолоджуватися наодинці у власній хаті, але треба захищати ці цінності, інакше всі постраждають. Тоді як Д. Трамп зауважив, що не може бути заміни сильним, суверенним та незалежним націям, які базуються на своїй історії та розвивають свою долю, якщо світ має втілити можливості майбутнього і подолати нинішні небезпеки разом.

Макрон наголосив, що урок колективної історії людства в останні десятиліття полягає в тому, що від Малі до Сен-Мартіна «ми нерозривно пов'язані один з одним у спільній долі» та «планетарній відповідальності». На його думку, у нашому нинішньому світі немає нічого ефективнішого, ніж багатосторонність, тому що всі наші проблеми є багатосторонніми: війна, тероризм, кліматичні зміни, цифрова економіка». Трамп визнав, що міжнародні проблеми, такі як тероризм та торгівля наркотиками, вимагають міжнародних рішень.

У царині оцінки сучасної ролі міжнародних організацій спостерігаємо певне неспівпадіння підходів Д. Трампа та Е. Макрона. Американський журналіст Урі Фрідман ставить риторичне запитання «Якщо найпотужніші держави світу не можуть погодитися з метою функціонування ООН, то що це означає для майбутнього?» [8].

Два президенти зайняли протилежні позиції стосовно Паризької угоди з питань зміни клімату, яку підписали майже всі країни світу. Д. Трамп вважає, що США доцільно вийти з цієї угоди, тоді як Е. Макрон вважає, що угода повинна залишитися незмінною і не може знов обговорюватися. Французький президент сподівається переконати свого американського колегу повернутися до Паризької угоди і наполягає на діалозі з цього питання зі США.

Показово, що саме Е. Макрон стурбований долею Паризької угоди, тому що у Франції уряди послідовно докладають зусиль для покращення екології, забороняється використання пластикових пакетів, у Парижі та інших містах популяризується використання велосипедів та створюються для цього умови, у будівництві значна увага приділяється енергоефективності будівель, збільшується продаж органічних та біопродуктів, вільних від антибіотиків, пестицидів, шкідливих хімічних складових. Тобто, у Франції заходи зі збереження довкілля насамперед запроваджуються у власній країні, а потім закликають до цього й інші держави.

Таким чином, американо-французькі відносини є суттєвим чинником загальносвітових процесів. Незважаючи на особисті симпатії президентів,

керманічі обох держав змушені вести активний діалог, маючи необхідність співпрацювати в питаннях з врегулювання глобальних проблем сучасності.

Д. Трамп та Е. Макрон зустрілися та обговорили низку міжнародних питань. Хоч між обома президентами є радикальні відмінності у підходах до деяких проблем, як зокрема, майбутнє Паризької угоди, Е. Макрон вважає за доцільне вести перемовини з Д. Трампом і сподівається, що він здатний почути аргументи Франції. Д. Трамп, у свою чергу, будучи лідером єдиної світової наддержави зацікавлений продовжувати діалог з давніми союзниками, зокрема, пропонуючи їм збільшити свою відповідальність за власну долю, а не сподіватися лише на захист американської парасольки. Якими б несхожими не були характери двох президентів, вони підкреслюють, що американо-французькі відносини є партнерством найдавніших союзників, і президенти не прагнуть, щоби журналісти їх порівнювали, а налаштовані на подальшу співпрацю та діалог, кожен наполягаючи на своєму праві мати свої відмінності та особливості, втім нагадуючи, що вони є законно обраними представниками своїх народів, а тому їм потрібно співпрацювати разом.

Список використаних джерел та літератури

1. McAuley J. 'Thank you, dear Donald': Why Macron invited Trump to France [Electronic resource] – Mode of Access: https://www.washingtonpost.com/world/europe/thank-you-dear-donald-why-macron-invited-trump-to-france/2017/07/14/3897dfee-68a6-11e7-94ab-5b1f0ff459df_story.html (Last Access: 11th October 2017) – Title from the Screen.

2. Transcript: Donald Trump's Foreign Policy Speech [Electronic resource] – Mode of Access: <https://www.nytimes.com/2016/04/28/us/politics/transcript-trump-foreign-policy.html> (Last Access: 31th October 2017) – Title from the Screen.

3. Жовер В. Трамп по-прежнему поддерживает Ле Пен? [Электронный ресурс] – Режим доступа <http://inosmi.ru/politic/20170428/239243405.html> – Дата обращения: 08.11.2017. – Название с экрана.

4. Lowe J. Donald Trump in France: What Emmanuel Macron and the President Have in Common [Electronic resource] – Mode of Access: <http://www.newsweek.com/emmanuel-macron-donald-trump-visit-635950> (Last Access: 5th November 2017) – Title from the Screen.

5. Жолобович І. Трамп і корупція: про причини і наслідки затримання соратника президента США [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://24tv.ua/tramp_i_koruptsiya_pro_prichini_i_naslidki_zatrimannya_soratnika_prezidenta_ssha_n883692 – Дата звернення: 11.11.2017. – Назва з екрану.

6. Baldit E. Macron ne veut surtout pas être vu comme l'anti-Trump (et vante leur "très bonne relation personnelle") [Ressource électronique] – Mode d'accès: <http://lelab.europe1.fr/emmanuel-macron-ne-veut-surtout-pas-etre-vu-comme-lanti-trump-et-vante-leur-tres-bonne-relation-personnelle-3487934> (Accès: 15 Novembre 2017) – Titre de l' ecran.

7. Walt V. Why Donald Trump and Emmanuel Macron Are the World's Most Important People This Week [Electronic resource] – Mode of Access: <http://time.com/4949877/donald-trump-emmanuel-macron-united-nations> (Last Access: 10th November 2017) – Title from the Screen.

8. Friedman U. France's President Defies Trump at the UN [Electronic resource] – Mode of Access: <https://www.theatlantic.com/international/archive/2017/09/trump-macron-united-nations/540261> (Last Access: 12th November 2017) – Title from the Screen.

References

1. MCAULEY, J. (2017) 'Thank you, dear Donald': Why Macron invited Trump to France. *The Washington Post*. [Online] Available from https://www.washingtonpost.com/world/europe/thank-you-dear-donald-why-macron-invited-trump-to-france/2017/07/14/3897dfee-68a6-11e7-94ab-5b1f0ff459df_story.html [Accessed: 11th October 2017]

2. TRUMP, D. (2017) Transcript: Donald Trump's Foreign Policy Speech. *The New York Times*. [Online] Available from <https://www.nytimes.com/2016/04/28/us/politics/transcript-trump-foreign-policy.html> [Accessed: 31st October 2017]

3. JAUVERT, V. (2017) Trump po-prezhnemu podderzhivaet Le Pen? *Infosmi.ru* [Online] Available from <http://inosmi.ru/politic/20170428/239243405.html> [Accessed: 8th November 2017]
4. LOWE, J. (2017) Donald Trump in France: What Emmanuel Macron and the President Have in Common. *Newsweek*. [Online] Available from <http://www.newsweek.com/emmanuel-macron-donald-trump-visit-635950> [Accessed: 5th November 2017]
5. ZHOLOBOVICH, I. (2017) Trump i korrupcija: pro pychyny i naslidky zatrymannia soratnyka prezidenta SshA. *24 kanal*. [Online] Available from https://24tv.ua/trump_i_koruptsiya_pro_prichini_i_naslidki_zatrimannya_soratnika_prezidenta_ssh_a_n883692 [Accessed: 11th November 2017]
6. BALDIT, E. (2017) Macron ne veut surtout pas être vu comme l'anti-Trump (et vante leur "très bonne relation personnelle"). *Le Lab politique Europe1*. [Online] Available from: <http://lelab.europe1.fr/emmanuel-macron-ne-veut-surtout-pas-etre-vu-comme-lanti-trump-et-vante-leur-tres-bonne-relation-personnelle-3487934> [Accès: 15th Novembre 2017]
7. WALT, V. (2017) Why Donald Trump and Emmanuel Macron Are the World's Most Important People This Week. *Time* [Online] Available from <http://time.com/4949877/donald-trump-emmanuel-macron-united-nations/> [Accessed: 10th November 2017]
8. FRIEDMAN, U. (2017) France's President Defies Trump at the UN. *The Atlantic*. [Online] Available from <https://www.theatlantic.com/international/archive/2017/09/trump-macron-united-nations/540261/> [Accessed: 12th November 2017]

Надійшла до редколегії 23.03.2018

Oksana Mitrofanova, Ph.D. (Political Science), Senior Researcher State Institution “The Institute of World History of the National Academy of Sciences of Ukraine”

USA AND FRANCE: DYNAMICS OF COOPERATION AND PRESIDENCIES OF D. TRUMP AND E. MACRON

***Abstract.** The article is devoted to investigation of cooperation between presidents Donald Trump and Emmanuel Macron. The views of two presidents on global issues are studied; convergent and divergent elements of their positions regarding international questions have been highlighted. A certain discrepancy between the approaches of Trump and Macron in assessing the contemporary role of international organizations has been defined. The opposite stands of the two presidents have been revealed as follows: the policy of realism, protection of national interests and certain isolationism of D. Trump and the policy of idealism, interdependence and common resolving of the contemporary global issues of E. Macron. The approaches of Trump and Macron concerning the USA-France relations significance have been analyzed. The opposed positions of the two presidents towards the Paris agreement on climate change, which was signed by almost all countries of the world, have been highlighted.*

It is concluded that despite their personal sympathies, D. Trump and E. Macron need to maintain an active dialogue, having the necessity to cooperate in resolving global challenges. Trump, being the leader of the single world superpower, is interested in continuing the partnership with the oldest ally, France, refreshing the Europeans' memory on the topical need to increase their responsibility for their own destiny, rather than continuing to exist depending on American umbrella protection. E. Macron, having conceptual differences with D. Trump in approaches on a number of issues, such as the future of the Paris Agreement, believes that it is useful to negotiate with Trump and hopes that the American president would be able to hear the arguments of France.

Key words: corruption, Macron, UN, partnership, Trump, USA, FranceUSA and France.